

Posudek vedoucího diplomové práce Milana Hornáka
„Conversion in the Parsi Community“
předkládané v roce 2021 na Ústavu filosofie a religionistiky FF UK

Práce rozebírá přístupy ke konverzi u Pársů. Analyzuje jejich historický vývoj, jemně rozlišuje různé typy postojů od počátku 19. století po dnešek a ukazuje, jaké důvody různé skupiny ke svým názorům měly.

1) Struktura argumentace (8 bodů)

Struktura práce je jasná a přehledná. Práce se velmi dobře čte a její argumentace dobře plyne.

2) Formální úroveň (6 bodů)

Práce je psána velmi pěknou angličtinou. Pár chybek se v ní najde, ale jejich počet je zanedbatelný a obecně je práci po jazykové stránce radost číst.

V pořádku jsou i všechny formální náležitosti. Snad jen sazbě mohl autor věnovat o něco větší pozornost. Např. několik kapitol má nadpis kapitoly na posledním řádku stránky (tato vada by se dala snadno odstranit, kdyby autor v daném nadpisovém stylu zaškrtnl parametr „svázat s následujícím“). Lépe rozlišit by si zasloužily také styly nadpisů – nyní je při četbě v podstatě nemožné rozpoznat, na jaké hierarchické úrovni se ta či ona kapitola nachází a čtenář se musí opakovaně dívat do obsahu, neboť jediné v něm je hierarchie kapitol patrná. Nejjednodušším řešením tohoto problému by pochopitelně bylo číslování kapitol. V bibliografii by bylo vhodné odsadit druhé řádky odkazů nebo použít nějaký jiný způsob lepšího rozlišení mezi jednotlivými položkami bibliografie.

3) Práce s prameny (8 bodů)

Po stránce pramenů nemám práci co vytknout. Autor se v tématu Pársů a zoroastrismu skvěle vyzná a pracuje s velkou škálou sekundárních pramenů (v drtivé většině anglických). Primární prameny čerpá převážně skrze tyto sekundární práce, pouze pro úplnou současnost využívá nadto i různých internetových primárních pramenů. Pro potřeby práce ale takový postup bohatě stačí.

4) Vlastní přínos (7 bodů)

Práce není originální v tom, že by přinášela nějaká zásadně nová zjištění a objevy. Čerpá z dostupné sekundární literatury. Nicméně zjištění moderních badatelů skládá do komplexního syntetického obrazu, který rozhodně není jen mechanickým kompilátem a svědčí o autorově schopnosti všechny prameny samostatně vyhodnotit a vytvořit z nich nový celek. V tomto smyslu tedy o vlastním přínosu není pochyb.

5) Obecný přesah práce (6 bodů)

Práce nežongluje žádnými velkými religionistickými teoriemi, to je však u takového tématu pochopitelné. Rozhodně to neznamena, že by šlo jen o práci popisně historickou. Jejím cílem je naopak všem pozicím dobře porozumět v jejich dobovém myšlenkovém a sociálním kontextu, což už vyžaduje nemalou interpretační dovednost. Jako asi nejzajímavější obecně religionistické téma v práci vyvstává vliv Západu na párské představy. Autor hezky ukazuje, že i „konzervativní“ pozice jsou ve skutečnosti bytostně moderní a západem ovlivněné a že polarita „ortodoxní“ a „reformní“ v mnoha ohledech funguje jinak, než by člověk čekal. Ačkoli se sám Pársy nezabývá, při četbě jsem se nikdy nenudil a neustále mě stimulovala k obecnějším religionistickým úvahám – což je nejlepším indikátorem obecného přesahu práce. Je ale pravda, že místy by autor mohl tuto stránku práce explicitněji vypíchnout a pojmenovat, nyní často spíše nechává na čtenáři, aby si z práce jakákoli obecnější poselství odvodil sám.

Práce splňuje všechny nároky kladené na diplomovou práci, a proto ji navrhuji přijmout k obhajobě a hodnotím ji 35 body, tj. jako *výbornou*.